

Van ruilen komt huilen

Het afgelopen weekend ging ik met mijn partner naar de film in de ECI cultuurfabriek. We zagen de Japanse film *like father, like son*. De film vertelt het verhaal van een vader en moeder en de zesjarige zoon Keita.

Een telefoontje van het ziekenhuis gooit het leven van het jonge, welvarende gezinnetje compleet overhoop. Er is een vergissing gemaakt toen Keita werd geboren, want het jochie bleek te zijn verwisseld met de zoon van een arbeidersgezin. Na verbazing, woede en onbegrip maken de twee families kennis met elkaar en vooral met elkaars kinderen. Advocaten stellen met succes het ziekenhuis aansprakelijk en natuurlijk moet er flink worden betaald. Maar daarmee is het probleem niet opgelost. Er worden uitjes georganiseerd, waarbij de kinderen helemaal niet doorhebben wat de eigenlijke insteek van de ontmoetingen is: ruilen. De twee zoons mogen bij hun echte families logeren, wat allesbehalve soepel verloopt.

Het gegeven van de film is verre van fictie. Mogelijk is de film deels gebaseerd op een zaak die zich in Japan voordeed. Een kind van rijke ouders werd als baby verwisseld met een kind van eenvoudige afkomst. De verwisseling werd ontdekt in 2009 toen de rijke ouders een DNA-test lieten uitvoeren omdat één van hun vier zoons helemaal niet op de drie anderen leek. De zaak werd herleid tot een ziekenhuis in Tokio. Het bleek dat de baby's na een wasbeurt door een verpleger bij de verkeerde moeder waren terugbezorgd. Toen de andere baby, inmiddels een man van 60 jaar oud, vernam dat hij door een vergissing in armoede was opgegroeid, schakelde hij een advocaat in. Deze stelde dat zijn cliënt het (armoedig) leven had geleid dat voor de ander was voorbestemd. Zijn cliënt leefde van magere uitkeringen en was opgevoed door een verkeerde, alleenstaande moeder. Het arme kind dat abusievelijk opgroeide bij de rijke ouders kreeg daarentegen privé-onderwijs, ging

naar de universiteit en werd makelaar. De onfortuinlijke man eiste 2,5 miljoen dollar van het ziekenhuis dat de fout had gemaakt. De rechter verklaarde dat de pijn en teleurstelling van de betrokkene met geen enkel bedrag meer kon

worden goedgeemaakt en matigde de claim tot een kleine vier ton.

Verwisseling van baby's na de geboorte is van alle tijden en van alle landen, zo is mij gebleken na een half uurtje surfen op het internet. Ook in Nederland dus. Omdat DNA tests relatief eenvoudig en goedkoop kunnen worden uitgevoerd, komen er steeds meer gevallen aan het licht. Kort geleden bleek dat zich in Leiden een vergelijkbaar drama heeft voorgedaan, zo werd via het televisieprogramma *DNA onbekend* duidelijk. De nu 80-jarige Agnes werd als baby in 1931 in een Leids ziekenhuis verwisseld met de baby Lenie. Beide meisjes groeiden in het verkeerde gezin op. Het geplaagde ziekenhuis kwam er gemakkelijk van af: gemaakte excuses werden door Agnes en Lenie geaccepteerd.

In de film *like father, like son* sleepten de advocaten met succes het ziekenhuis voor de rechter. Maar wat betekent het voor een kind en voor de ouders om te horen en te ervaren dat er bij de geboorte een verwisseling heeft plaatsgevonden en dat een kind in het verkeerde gezin is opgegroeid? Centraal in deze film staat de vraag of het iemands DNA dan wel het de opvoeding is die de identiteit bepaalt.

Hoewel de titel van deze column al iets verraadt, ga ik u nu niet verklappen hoe de film afloopt. Ik roep u op om gewoon zelf de film te gaan zien, het is zeer de moeite waard. Ook u zult tot de conclusie komen dat identiteit met geen prijs te betalen is en dat advocaten in dit soort kwesties nooit een overwinning kunnen behalen.

mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl